

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/88/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420010409
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8420010409.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.10.2021 v Kežmarku takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

1/ E. K., nar. XX.XX.XXXX v Starej Ľubovni, trvalé bydlisko W. XXX, okres Kežmarok, t. č. ÚVTOS Prešov,

2/ H. K., nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvalé bydlisko W. XXX, okres Kežmarok, t. č. ÚVTOS Prešov,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h, ž e

1/ obžalovaný E. K.Š. ako zákonný zástupca - otec maloletého A. K., nar. XX.XX.XXXX, žiaka Základnej školy s materskou školou v obci Rakúsy, okr. Kežmarok, si voči nemu zanedbával svoje zákonné povinnosti rodiča tým, že nedozeral na jeho povinnú školskú dochádzku, v dôsledku čoho počas školského roka 2019/2020 v dobe od 04.11.2019 do 10.03.2020 jeho syn maloletý A. K., nar. XX.XX.XXXX, bezdôvodne a bez ospravedlnenia vymeškal 309 vyučovacích hodín, pričom obžalovaný E. K.O. ako rodič napriek upozorneniam školy nezabezpečil nápravu a o výchovu a zabezpečenie dochádzky svojho syna do školy sa nestaral,

2/ obžalovaná H. K. ako zákonný zástupca - matka maloletého A. K., nar. XX.XX.XXXX, žiaka Základnej školy s materskou školou v obci Rakúsy, okr. Kežmarok, si voči nemu zanedbávala svoje zákonné povinnosti rodiča tým, že nedozerala na jeho povinnú školskú dochádzku, v dôsledku čoho počas školského roka 2019/2020 v dobe od 02.09.2019 do 30.01.2020 jej syn maloletý A. K., nar. 16.10.2012, bezdôvodne a bez ospravedlnenia vymeškal 388 vyučovacích hodín, pričom obžalovaná H. K.O. ako rodič napriek upozorneniam školy nezabezpečila nápravu a o výchovu a zabezpečenie dochádzky svojho syna do školy sa nestarala,

t e d a

vydali z nedbanlivosti osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnili viesť záhaľčivý život a spáchali taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l i

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona (s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona).

Z a t o s a o d s u d z u j ú

1/ E. K.

Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona na s ú h r n ý trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného z a r a ď u j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň r u š í výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/15/2019 zo dňa 02.07.2020, právoplatný dňa 02.07.2020, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov s výkonom uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

2/ H. K.

Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanú z a r a ď u j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala na Okresný súd Kežmarok dňa 29.07.2020 obžalobu pod sp. zn. Pv 320/20/7703-6 na obžalovaných E. K. O. H. K. pre skutky, ktoré sú uvedené v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a ktoré vo vzťahu ku každému z obžalovaných právne kvalifikovala ako prečin ohrozenia mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona.

Po prednese obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.08.2021 boli obžalovaní E. K. O. H. K. poučení o tom, že ku skutkom, ktoré sa im každému z nich kladú za vinu, môžu urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení urobili obaja obžalovaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, a to, že sú vinní zo spáchania skutkov, ktoré sa im v obžalobe prokurátorky kladú za vinu. Na to súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a obžalovaná H. K. na všetky položené otázky odpovedala „áno“. Obžalovaný E. K. na otázku v zmysle § 333 ods. 3 písm. c) Trestného poriadku odpovedal „nie“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovanej H. K. o vine prijať a vzhľadom na nesplnenie zákonných podmienok na prijatie vyhlásenia o vine u obžalovaného E. K., navrhol vyhlásenie tohto obžalovaného neprijat'. Následne súd vyhlásenie obžalovanej H. K. o vine zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní a v kontexte priznania obžalovanej v prípravnom konaní súd nemal pochybnosti o vine obžalovanej H. K.. Následne v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že sa na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k tejto obžalovanej vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste. Nakoľko obžalovaný E. K. na otázku položenú v zmysle § 333 ods. 3 písm. c) Trestného poriadku odpovedal nie, čím neboli splnené zákonné podmienky na prijatie tohto jeho vyhlásenia, súd v zmysle § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie o vine tohto obžalovaného neprijal a vo vzťahu k tomuto obžalovanému vykonal dokazovanie jeho výsluchom, prečítaním výpovede opatrovníka maloletého poškodeného z prípravného konania a prečítaním obsahu listinných dôkazov, vrátane pripojených súpisov. Vo vzťahu k obžalovanej H. K.j

súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním obsahu listinných dôkazov a pripojených spisov vzťahujúcich sa na rozhodnutie o treste.

Preto súd po prijatí vyhlásenia obžalovanej H. K. o vine, bez ďalšieho dokazovania ohľadom jej viny, uznal obžalovanú za vinnú zo spáchania skutku uvedeného v skutku v bode 2 obžaloby. Obžalovaná H. K. tam uvedeným opomenutím konania, na ktoré bola v zmysle školského zákona /§ 19 a nasl. zákona č. 248/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov/ povinná, vydala z nebanlivosti osobu mladšiu ako osemnásť rokov, v tomto prípade A. K. nebezpečenstvu spustnutia tým, že mu umožnila viesť záhaľčivý život spočívajúci v tom, že maloletý A. si neplnil povinnú školskú dochádzku a zanedbával vzdelanie. Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovanej posúdil ako konanie vo vedomej nebanlivosti, pretože obžalovaná H. K. vedela, že môže spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je záujem na riadnom plnení si povinnej školskej dochádzky detí a tým záujem na ich nerušenom zdravom rozvoji osobností ale bez primeraných dôvodov sa spoliehala, že také porušenie nespôsobí /§ 16 písm. a) Trestného zákona/.

Obžalovaný N. K. na hlavnom pojednávaní po poučení o svojich právach vyplývajúcich z ustanovení Trestného poriadku, využil svoje právo zakotvené v ustanovení § 121 Trestného poriadku a odmietol vypovedať. Zároveň uviedol, že v zápisnici je uvedené jeho vynútené priznanie. Vzhľadom na odmietnutie výpovede zo strany obžalovaného, súd v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku na návrh prokurátora prečítal obsah jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 09.07.2020, kedy obžalovaný toto právo nevypovedať nevyužil. Obžalovaný vo svojej výpovedi z prípravného konania sa ku skutku v plnom rozsahu priznal. Keď prišiel z výkonu trestu, tak sa snažil syna A. K. dať do školy ale on nechcel ísť a plakal. Tak ho nechávali doma s manželkou H. K.. A. bol podľa neho malý a nebol zvyknutý chodiť do školy. Preto plakal a obžalovanému ho bolo ľúto. Od septembra ho naučí chodiť do školy, aby už neplakal a aby sa mu škola zapáčila. Teraz sa už o neho postará.

Vo vzťahu k tejto svojej výpovedi obžalovaný viedol, že zápisnicu bol nútený podpísať. To, čo povedal vyšetrovateľovi, že jeho syn má vymeškaných 309 vyučovacích hodín, nie je pravda lebo učiteľky mu napísali, že vymeškal 272 hodín. Preto nechcel vypovedať ale vyšetrovateľ si zavolať šéfa a nútili ho takto vypovedať.

So súhlasom strán trestného konania sú na hlavnom pojednávaní prečítal obsah výpovede opatrovníka maloletého poškodeného A.Á. K. - S.. O. N. z prípravného konania. Opatrovník v prípravnom konaní vypovedal, že nie je mu známy A. K. a nie sú mu známe jeho rodinné pomery. K trestnému stíhaniu obžalovaných sa pripája a náhradu škody si neuplatňuje.

Z prehľadu dochádzky poškodeného A. K. vypracovaného Základnou školou s materskou školou Rakúsy vyplýva, že za mesiace september až január vymeškal 392 neospravedlnených hodín. Súd tiež na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania prečítal obsah oznámení o zanedbávaní povinnej školskej dochádzky A. K., ktoré boli riaditeľkou školy adresované obžalovaným E. K. O. H. K., ako jeho otcovi a matke, z ktorých vyplýva, že za september 2019 vymeškal 79 neospravedlnených vyučovacích hodín, za október 2019 vymeškal 84 neospravedlnených vyučovacích hodín, za november 2019 vymeškal 84 neospravedlnených vyučovacích hodín, za december 2019 vymeškal 66 neospravedlnených vyučovacích hodín a za január 2020 vymeškal 79 neospravedlnených vyučovacích hodín. Z upozornení na nedbalú školskú dochádzku adresovanú vyššie uvedeným rodičom maloletého A. vyplýva, že od 04.09.2019 do 06.09.2019 vymeškal 9 vyučovacích hodín, od 09.09.2019 do 13.09.2019 vymeškal 22 vyučovacích hodín, od 16.09.2019 do 20.09.2019 vymeškal 22 vyučovacích hodín, od 23.09.2019 do 30.09.2019 vymeškal 26 vyučovacích hodín, od 01.10.2019 do 04.10.2019 vymeškal 18 vyučovacích hodín, od 07.10.2019 do 11.10.2019 vymeškal 13 vyučovacích hodín, od 14.10.2019 do 18.10.2019 vymeškal 22 vyučovacích hodín, od 21.10.2019 do 25.10.2019 vymeškal 22 vyučovacích hodín, od 28.10.2019 do 29.10.2019 vymeškal 9 vyučovacích hodín, od 04.11.2019 do 08.11.2019 vymeškal 18 vyučovacích hodín, od 11.11.2019 do 15.11.2019 vymeškal 22 vyučovacích hodín, od 18.11.2019 do 22.11.2019 vymeškal 22 vyučovacích hodín, od 25.11.2019 do 29.11.2019 vymeškal 22 vyučovacích hodín, od 02.12.2019 do 06.12.2019 vymeškal 22 vyučovacích hodín, od 09.12.2019 do 13.12.2019 vymeškal 22 vyučovacích hodín, od 16.12.2019 do 20.12.2019 vymeškal 22 vyučovacích hodín, od 08.01.2020 do 10.01.2020 vymeškal 13 vyučovacích hodín, od 13.01.2020 do 17.01.2020 vymeškal 22 vyučovacích hodín, od 20.01.2020 do 24.01.2020 vymeškal 22 vyučovacích hodín a od 27.01.2020 do

31.01.2020 vymeškal 22 vyučovacích hodín. Všetky tieto upozornenia boli podpísané obžalovanou H. K. na znak toho, že ich prevzala.

Zo správy Základnej školy s materskou školou v Rakúsoch vypracovanej triednou učiteľkou K.. Z. Z. vyplýva, že maloletý A. K. je žiakom 0.B triedy a v školskom roku 2019/2020 to bol jeho prvý rok povinnej školskej dochádzky. Žiak pochádza z inojazyčného a znevýhodneného prostredia. Je z úplnej rodiny. Žiak A. K. pravidelne vynechával vyučovací proces. Napriek tomu, že sa matka žiaka snažila, A. do školy neprišiel. Spolupráca s matkou bola dobrá. Výchovu žiaka nezvládala, nakoľko sa o neho starala sama, pretože otec bol vo výkone trestu odňatia slobody. Neskôr sa to vymenilo. Záujem otca o učenie žiaka bol slabší. Žiaka za tri dni v škole opísala ako veľmi roztržitého, ktorý rád provokoval spolužiakov a mal problémy rešpektovať základné pravidlá v triede. Základná hygiena a oblečenie boli na slabej úrovni. V školskom roku 2019/2020 žiak vymeškal 472 neospravedlnených hodín, v prvom polroku od 01.09.2019 do 31.01.2020 to bolo 392 neospravedlnených hodín, a v druhom polroku od 01.02.2020 do 10.03.2020 to bolo 80 neospravedlnených hodín. V čase od 04.11.2019 do 10.03.2020 to bolo 309 neospravedlnených hodín.

Zo správy o povesti oboch obžalovaných vypracovanej v prípravnom konaní dňa 22.06.2020 Obecným úradom Rakúsy vyplýva, že obžalovaný E. K. býva v spoločnej domácnosti so svojimi deťmi, jeho manželka H. K. je vo výkone trestu odňatia slobody. Rodina obýva jednu izbu v murovanej chatrči so základným a veľmi skromným vybavením. V domácnosti nemajú zapojenú vodu ani elektrinu. Správanie na verejnosti majú slušné, výtržnosti nevyvolávajú a neboli riešené komisiou OVP v obci. Požívanie alkoholu v rodine obci nie je známe.

Ústav na výkon trestu odňatia slobody Nitra - Chrenová podal dňa 24.06.2020 správu o správaní sa obžalovanej H. K. počas výkonu trestu odňatia slobody. Voči príslušníkom sa obžalovaná správa slušne, ústavný poriadok dodržiava, v kolektíve odsúdených žien konfliktné situácie nevyvoláva, je tichej a priateľskej povahy. Obžalovaná sa zapája do činností pre rozvoj osobnosti, predovšetkým do čistiacich a upratovacích prác, je aktívna a ochotná. Počas výkonu trestu disciplinárne riešená nebola. Postoj k trestnej činnosti zaujíma formálne kritický. Uvádza, že o záškoláctve detí nevedela ale odstupom času si uvedomuje nedostatky vo svojej výchove.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR týkajúceho sa obžalovaného E. K. vyplýva, že tento bol celkovo trikrát priestupkov postihnutý, z toho dvakrát v dňoch 04.11.2016 a 09.09.2016 za priestupky proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, kedy v oboch prípadoch odcudzil drevnú hmotu, za čo bol v oboch prípadoch postihnutý blokovou pokutou. Okrem toho sa obžalovaný dopustil aj priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, kedy dňa 27.09.2016 jazdil na bicykli mimo obce bez prilby. Z uvedeného výpisu týkajúceho sa obžalovanej H. K. vyplýva, že táto bola dňa 06.02.2019 postihnutá za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch spočívajúcom v krádeži drevnej hmoty, za čo jej bola uložená pokuta.

Z odpisov Registra trestov SR týkajúcich sa oboch obžalovaných generovaných elektronicky dňa 18.10.2021 vyplýva, že obžalovaný E. K.Š. bol doposiaľ 20 krát súdne trestaný, z toho 14 krát mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, resp. pôvodne odložený výkon trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu bol nariadený. Naposledy bol trestaný rozsudkom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 02.07.2020 v konaní vedenom pod sp. zn. 7T 15/2019. Za trestný čin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 Trestného zákona bol v minulosti šesťkrát odsúdený, vrátane už spomenutého posledného odsúdenia, pričom v piatich z týchto odsúdení mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Obžalovaná H. K. bola doposiaľ osemkrát súdne trestaná, z toho trikrát jej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Naposledy bola odsúdená v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 15/2019 na nepodmienečný trest odňatia slobody. Za trestný čin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 Trestného zákona bola v minulosti sedemkrát odsúdená.

Súd pripojil a na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania prečítal podstatný obsah spisov vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 15/2019 a 7T 80/2019.

Zo spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 15/2019 vyplynulo, že prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na tunajší súd dňa 06.02.2019 obžalobu na obžalovaných E. K. O. H. K.

pre dva skutky, ktorý právne kvalifikoval ako prečin ohrozenia mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 02.07.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť tiež dňa 02.07.2020 súd uznal oboch obžalovaných za vinných zo skutkov v zmysle podanej obžaloby a pri zachovaní právnej kvalifikácie skutkov z podanej obžaloby uložil obžalovanému E. K.O. trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a obžalovanej H. K. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. V rámci súhrnného trestu zrušil výrok o treste uloženom tejto obžalovanej rozsudkom v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 7T 80/2019 v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne.

Zo spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 80/2019 vyplýva, že dňa 01.08.2019 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok obžalobu na obžalovanú H. K. pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako prečin ohrozenia mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 24.09.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť tiež dňa 24.09.2019 súd uznal obžalovanú H. K. za vinnú zo spáchania skutku v zmysle podanej obžaloby a pri zachovaní právnej kvalifikácie skutku z podanej obžaloby uložil obžalovanej H. K. trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súd vykonal všetky dôkazy, ktorých vykonanie navrhli strany trestného konania a ktoré sám považoval za potrebné vykonať pre náležité zistenie skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie o tom, aký skutok sa stal, či je tento skutok trestným činom v zmysle Trestného zákona a ak áno, akým a či tento skutok spáchal obžalovaný E. K.. Zároveň vykonal dôkazy potrebné pre rozhodnutie o treste v prípade, ak uzná obžalovaného E. K. za vinného. Súd pritom vyhodnocoval všetky dôkazy a informácie z nich vyplývajúce jednotlivo avšak zároveň v ich vzájomnom kontexte a súvislosti, ktorú spoločne vytvárajú.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní svoju vinu poprel a využil svoje právo a odmietol vypovedať. V prípravnom konaní sa ku skutku priznal ale jeho spáchanie neolutoval. To, že jeho syn A. nechodil do školy odôvodňoval tým, že je ešte malý a bolo mu ho ľúto dávať do školy, do ktorej jeho syn ísť nechcel. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní túto svoju výpoveď z prípravného konania poprel s tým, že bol k nej vyšetrovateľom donútený. Obžalovaný však bližšie nešpecifikoval, prečo a akým spôsobom by ho vyšetrovateľ k tejto výpovedi nútil, a preto súd toto jeho tvrdenie považuje iba za účelové a podané s cieľom spochybniť svoju prvotnú výpoveď, kde sa ku skutku priznal. Aj argument obžalovaného, že jeho syn nemal vymeškaných 309 vyučovacích hodín ale iba 272 neobstojím, pretože počet vymeškaných hodín za obdobie od 04.11.2019 do 10.03.2020 vyplýva z evidencie školy o dochádzke jeho syna a tiež zo správy školy. Navyše aj keby počet vymeškaných neospravedlnených vyučovacích hodín uvádzaný obžalovaným bol správny, nič by to nezmenilo na jeho trestno-právnej zodpovednosti z hľadiska právnej kvalifikácie skutku. Výpoveď obžalovaného z prípravného konania ako aj skutkový stav uvedený v obžalobe prokurátorky, že A. K. nechodil riadne do školy potvrdzujú aj listinné dôkazy spočívajúce v oznámeniach o zanedbávaní povinnej školskej dochádzky a jednak správa Z. Z., triednej učiteľky A. K.. Z tejto správy je zrejmé, že A. K. za celý školský rok prišiel do školy iba tri krát a záujem obžalovaného o dochádzku dieťaťa do školy bol slabší. Z tohto je zrejmé, že obžalovaný sa aj napriek upozorneniam o dochádzku svojho syna do školy nestaral a nezaujímal a jeho dochádzka sa počas obdobia od 04.11.2019 (kedy obžalovaný vykonal trest odňatia slobody) do 10.03.2020 (kedy bola školská dochádzka prerušená pre pandémiu COVID 19) žiadnym spôsobom nezlepšovala a k náprave napriek upozorneniam školy nedošlo. Všetky tieto dôkazy napriek postojom obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že sa cíti byť nevinný, vytvárajú ničím nespochybniteľný záver o tom, že skutok tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku (skutok č. 1) sa stal a tento skutok spáchal obžalovaný ako rodič - zákonný zástupca A. K., ktorý je v zmysle zákona (§ 19 a nasl. zákona č. 248/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov) povinný zabezpečovať povinnú školskú dochádzku dieťaťa, do ktorej obdobia spadá aj školská dochádzka A. K.. Obžalovaný napokon sám v prípravnom konaní vypovedal, že o zanedbávaní povinnej školskej dochádzky svojho syna A. vedel a napriek tomu syna do školy nevodil. To, že syn do školy chodiť nechcel, nie je dôvodom na nezabezpečenie povinnej školskej dochádzky rodičom.

Preto súd uznal obžalovaného E. K. za vinného zo spáchania skutku tak, ako je tento uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku v skutku v bode 1 lebo nemal pochybnosti o vine obžalovaného. Obžalovaný tam uvedeným opomenutím konania, na ktoré bol v zmysle školského

zákona povinný vydal z nedbanlivosti osobu mladšiu ako osemnásť rokov, v tomto prípade A. K. nebezpečenstvu spustnutia tým, že mu umožnil viesť záhľadivý život spočívajúci v tom, že si A. neplnil povinnú školskú dochádzku a zanedbával vzdelanie. Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného posúdil ako konania vo vedomej nedbanlivosti, pretože obžalovaný vedel, že môže spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je záujem na riadnom plnení si povinnej školskej dochádzky detí a tým ich nerušený zdravý rozvoj osobnosti, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie nespôsobí /§ 16 písm. a) Trestného zákona/.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd u obžalovaného E. K. nezistil existenciu ani jednej z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona. Hoci obžalovaný v prípravnom konaní svoju vinu priznal, skutok neofutoval ani v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, na ktorom sa vykonávajú dôkazy rozhodujúce aj vo vzťahu k posudzovaniu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa §§ 36 a 37 Trestného zákona už svoju vinu poprel popretím svojej predchádzajúcej výpovede. Preto súd nemohol obžalovanému za tejto situácie priznať poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona. Na strane druhej súd u obžalovaného zistil prítomnosť dvoch priťažujúcich okolností. Prvou z nich je tá, že obžalovaný spáchal viac trestných činov /§ 37 písm. h) Trestného zákona/. Súd pritom vychádzal z nutnosti uložiť obžalovanému E. K. súhrnný trest za zbierajúcu sa trestnú činnosť, teda za viac trestných činov. Druhou priťažujúcou okolnosťou podľa § 37 písm. m) Trestného zákona je tá, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Súd pritom musel nevyhnutne prihliadať na skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti opakovane za trestné činy odsúdený na nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré aj vykonal, čím sa na neho vo vzťahu k týmto odsúdeniam neuplatňuje fikcia neodsúdenia. Navyše súd musí nutne zohľadňovať aj tú skutočnosť, že obžalovaný už bol šesťkrát odsúdený za druhovo rovnakú trestnú činnosť. Za tohto stavu je podľa názoru súdu nevyhnutné priznanie tejto priťažujúcej okolnosti v neprospech obžalovaného. Pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami 2:0, súd v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu Trestným zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody uvedenú v ustanovení § 211 ods. 3 Trestného zákona od 6 mesiacov až do 5 rokov o jednu tretinu a pri ukladaní trestu vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody od 2 rokov až do 5 rokov. Pretože súd odsudzuje obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol tunajším súdom ako súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok v konaní vedenom pod sp. zn. 7T 15/2019 (rozsudok zo dňa 02.07.2020), súd mu v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody ako súhrnný.

Súd pri ukladaní trestu prihliadol na postoj obžalovaného k trestnej činnosti, ktorý napriek predchádzajúcim odsúdeniam ďalej ignoroval svoju základnú povinnosť rodiča viesť svoje dieťa k riadnemu spôsobu života, zabezpečovať jeho mravný vývoj a vzdelanie. Na túto svoju povinnosť a poslanie rodiča úplne rezignoval a nemal ani najmenšiu snahu vyriešiť problém s dochádzkou svojho syna do školy, o ktorom bol pravidelne upozorňovaný. Tieto upozornenia ignoroval a tým aj prejavil svoj postoj k trestnej činnosti a k svojim povinnostiam rodiča. Hoci formálne je subjektívna stránka trestného činu postavená na vedomej nedbanlivosti, opakované a dlhodobé ignorovanie noriem spoločnosti chránených týmto ustanovením Trestného zákona zo strany obžalovaného svedčí skôr o úmyselnom vyhýbaní sa tejto svojej povinnosti. Obžalovaný je dlhoročným recidivistom, ktorý už bol 20 krát súdne trestaný, z toho päťkrát za ten istý trestný čin, a ani predchádzajúce odsúdenia vrátane nepodmienečných trestov odňatia slobody ho neodradili od pokračovania v páchaní rovnakej trestnej činnosti. Obžalovaný v tomto konaní vôbec neprejavil ľútosť nad svojim konaním a preto nie je na mieste zo strany súdu zohľadňovať akékoľvek okolnosti v prospech obžalovaného, ktoré by zmierňovali jeho trest, ale naopak, využiť v maximálnej miere trestnú sadzbu, ktorú Trestný zákon pri tomto trestnom čine stanovuje. Preto súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov, teda bližšie k hornej

hranici trestnej sadzby, ktorú nepoužil len z dôvodu nedbanlivostného charakteru trestného činu. Inak u obžalovaného, ako u 20 násobne súdne trestaného recidivistu nie je podľa presvedčenia priestor na znížovanie trestu k polovici trestnej sadzby, lebo by sa tým nezohľadňovala proporcionalita trestania iných páchatel'ov trestnej činnosti, ktorí neboli toľkokrát súdne trestaní, prípadne sa k trestnej činnosti priznali. Preto súd považuje trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov za trest primeraný, ktorý zodpovedá závažnosti trestného činu a jeho následkom na A. K., ktorý v prvom roku povinnej školskej dochádzky bol v škole 3 dni (!). Výchovný účel trestu bol súdom potlačený, pretože je zrejmé, že tento už u obžalovaného neplní svoj účel a do popredia bol daný represívny účel trestu v snahe nedať obžalovanému po dobu 4 rokov priestor na zanedbávanie výchovy jeho detí a tým dať maloletému A. šancu na vzdelanie a lepší život, ako je život v chatrči bez vody a električky, v ktorej teraz žije. Zároveň súd zvyrazňuje aj prvok generálnej prevencie vyjadrený odkazom tohto uloženého trestu aj iným páchatel'om podobnej trestnej činnosti. Zároveň súd v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému v konaní vedenom pod sp. zn. 7T 15/2019 tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vzhľadom na nedbanlivostný charakter trestných činov, za ktoré bol v predchádzajúcich konaniach obžalovaný E. K. odsúdený na nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré vykonal, súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a to podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Súd u obžalovanej H. K. zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že obžalovaná H. K. sa ku skutku priznala a jeho spáchanie aj úprimne oľutovala /§ 36 písm. l) Trestného zákona/. Na strane druhej súd v neprospech obžalovanej zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a to, že obžalovaná už bola v minulosti za trestné činy, dokonca rovnakého druhu ako je prejednávaný trestný čin, odsúdená a bol jej uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Preto pri rovnakom pomere poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností 1:1, súd trestnú sadzbu uvedenú v ustanovení § 211 ods. 3 Trestného zákona od 6 mesiacov až do 5 rokov postupom podľa § 38 ods. 2 a nasl. odseky tohto § Trestného zákona neupravoval a pri rozhodovaní o treste súd vychádzal z takto Trestným zákonom určenej trestnej sadzby.

Súd zohľadnil osobu obžalovanej, ktorá bola za posledných 10 rokov 6 krát súdne trestaná, pričom z ôsmich odsúdení bolo sedem za druhovo rovnakú trestnú činnosť. Ani nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré obžalovaná vykonalala nezmenili jej správanie a neprinútili ju uvedomiť si potrebu plnenia svojich zákonných ale aj morálnych povinností rodiča k svojmu synovi A.. Jeho povinnú školskú dochádzku zanedbávala a viedla ho k záhaľčivému životu, hoci si musela byť vedomá následkov svojho správania. Preto aj trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov zohľadňuje tento jej postoj k dodržiavaniu zákona a plneniu si svojich povinností. Na jednej strane súd zohľadnil úprimnú ľútosť, na strane druhej sedem odsúdení za rovnaký trestný čin svedčí o úplnej rezignácii alebo priam ignorovaní plnenia si svojich povinností. Podobe ako v prípade obžalovaného E. K. aj v prípade obžalovanej H. K. súd zohľadnil následky, ktoré svojim konaním (resp. nekonaním) poškodenému A. spôsobila.

Z dôvodov, ktoré súd uviedol aj vo vzťahu k obžalovanému E. K., súd na výkon uloženého trestu zaradil obžalovanú H. K. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Pretože poškodený A. K. si prostredníctvom svojho opatrovníka náhradu škody neuplatnil, súd o škode týmto rozsudkom nerozhodoval.

vydali z nedbanlivosti osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnili viesť záhaľčivý život a spáchali taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného

v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.